De Nederlandsche Tyrtaeus. Liederen voor de verdedigers des vaderlands. Deel 2

C.P.E. Robidé van der Aa

bron
C.P.E. Robidé van der Aa, *De Nederlandsche Tyrtaeus. Liederen voor de verdedigers des vaderlands. Deel 2*. G.J.A. Beijerinck, Amsterdam 1830

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/robi001nede04_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

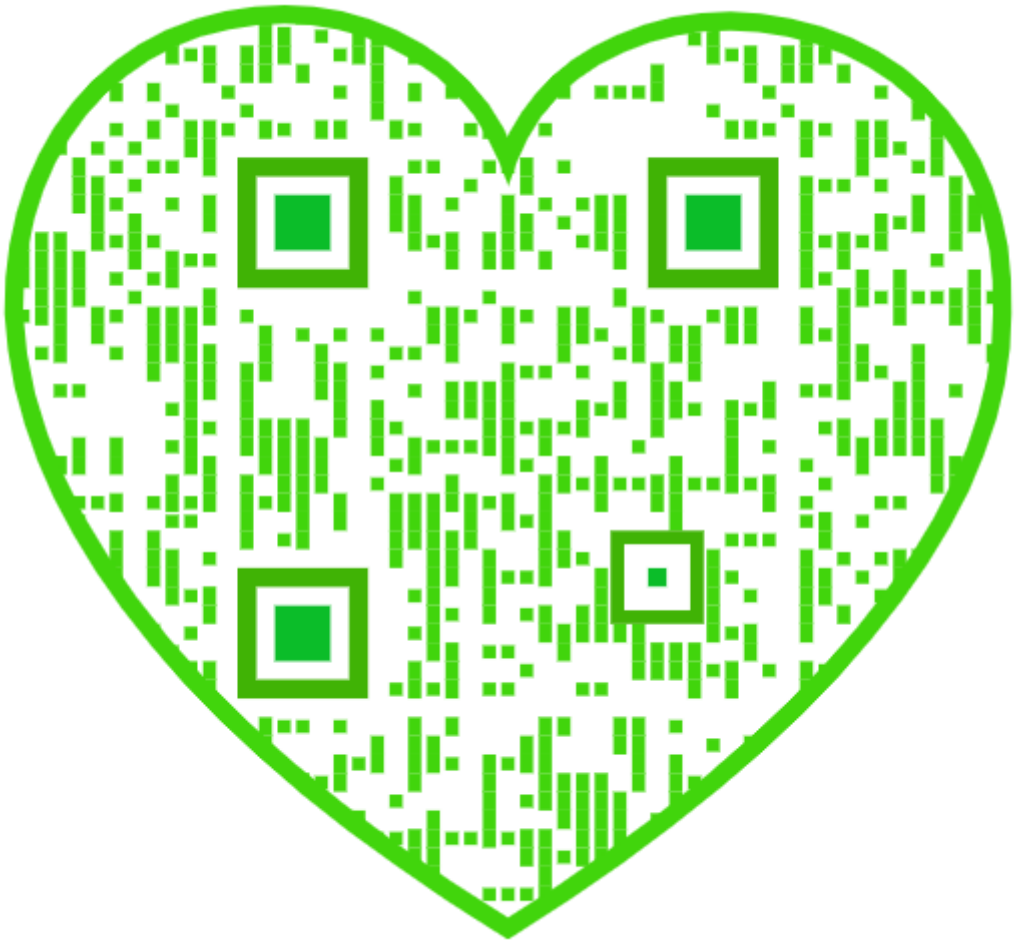

Het lied van Chassé.

[Door M^{r}. C.P.E. Robidé van der Aa]

Wijze: *Vivat Oranje! hoezee!*

Wie praalt aan 't hoofd der heldenstoet? CHASSÉ!
Wie heeft gewroken Hollands bloed? CHASSÉ!
Wie spreekt uit monden van metaal
Der Trompen en de Ruijters taal?
CHASSÉ! CHASSÉ! CHASSÉ! (*bis.*)

Wie heeft gestraft het snoodst verraad? CHASSÉ!
Wie redde 't bolwerk van den Staat? CHASSÉ!
Wie toonde wat de Leeuw vermag,
Dien voormaals de aard' nooit sluimren zag?
CHASSÉ! CHASSÉ! CHASSÉ! (*bis.*)

Wie heeft der muitzucht perk gezet? CHASSÉ!
Wie 't monster in zijn nest verplet? CHASSÉ!
Wie is, als Neêrlands oudste zoon,
De hechtste steun van 's Konings troon?
CHASSÉ! CHASSÉ! CHASSÉ! (*bis.*)

Oud-Neêrland zijt gij dier en waard', CHASSÉ!
Uw heldenroem klinkt luide op aard', CHASSÉ!
Voor u rijst onze zegenbeê;
Wij zingen met het leger meê:
Vivat Papa CHASSÉ![*] (*bis.*)

(*) *Papa Chassé* is de naam, welken de krijgslieden hunnen geliefden Generaal gewoon zijn te geven.

Vaarwel.

[Door Van de Pavord Smits]

Wijze: *Brulant d'amour et partant pour la guerre.*

Het uur is daar, wij gloeijen van verlangen:
Ten heilgen strijd! ginds dreigt gebroed der hel.
Heft, makkers! aan uw Vaderlandsche zangen,
En dan één kus, één handdruk, één Vaarwel.
Voor liefde en trouw te leven!
Voor 't Vaderland te sneven!
Wie kent een zaalger lot, een' zoeter' pligt... } *bis.*
Vaarwel! Vaarwel! dit maakt het scheiden ligt. }

Rust, daaglijksch werk! wij grijpen naar de klingen;
't Is Hollands Maagd, die ons in 't eerperk noodt:
Komt dat wij haar het hooge feestlied zingen,
En zweren dan de Vrijheid of den dood.
Voor liefde, enz.

Neen! nooit vergeet, wie struiklen moge of vallen,
De jongeling den dierbren moedergrond.
Verstoot, verdoem hem vrij, die van ons allen
In lief of leed ooit die belofte schond.
Voor liefde, enz.

't Zij roem zijn kroon voor ons op nieuw zal sieren:
't Zij 't nedrig graf ons vroeg ontrukt aan de aard';
Wij zijn voldaan zoo 't regt mag zegevieren,
En God ons Land en zijnen Koning spaart.
Voor liefde, enz.

En keeren wij, verlost van valsche Belgen,
In vrede en rust naar eigen haardsteê weêr,
Dat welvaart dan dit oorlog uit moog' delgen,
En Hollands kroost den Hemel danken leer'.
Voor liefde, enz.

Het uur is daar, wij gloeijen van verlangen:
Ten heilgen strijd! ginds dreigt gebroed der hel.
Heft, makkers! aan uw Vaderlandsche zangen,
En dan één kus, één handdruk, één Vaarwel.
Voor liefde en trouw te leven!
Voor 't Vaderland te sneven!
Wie kent een zaalger lot, een' zoeter' pligt... } *bis.*
Vaarwel! Vaarwel! dit maakt het scheiden ligt. }

Krijgslied.

[Door G. Timme]

Wijze: *Wien Neêrlandsch bloed.*

Het oproer moordt en brandt en rooft,
   En wint al plundrend veld:
Wij bukken nimmer 't vrije hoofd
   Voor muitzucht en geweld!
Wij zijn getrouw aan pligt en eed,
   En, eerloos aangerand,
Staan wij ten eedlen strijd gereed
   Voor 't lieve Vaderland. (*bis.*)

Geen laffe vrees prangt ons de borst,
   Al wacht ons lijfsgevaar!
Wij schutten onzen braven Vorst,
   En haardsteê en altaar!
Geen rang, hoe hoog, geen stand, hoe min,
   Verscheurt den broederband;
Wij strijden trouw en één van zin
   Voor 't lieve Vaderland. (*bis.*)

Laat bulderen het krijgsmetaal,
   Wij staan geen voetbreed af!
Laat schitteren het oorlogsstaal,
   Wij vreezen niet voor 't graf!
Wij geven 't schot verdubbeld weêr,
   Dat op ons leger brandt,
En blijven trouw aan deugd en eer,
   Aan Vorst en Vaderland. (*bis.*)

Herinneringen uit vroegere dagen.

[Door M^{r}. C.P.E. Robidé van der Aa]

Wijze: *Du lancier Polonais,* of *Te souviens-tu.*

Herinner u, o kroost der Nederlanders!
Alom ontzien, in vroeger', beter' tijd,
Nu 't Belgisch rot verheft zijne oproerstanders,
En ge u vereent ten algemeenen strijd;
Herinner u, wat Neêrland was voordezen,
Wat wisselkeer het vaak moest ondergaan;
Herinner u, hoe 's Landskronijk doet lezen,
Dat Neêrlands God het steeds heeft bijgestaan.

Herinner u, hoe de overmoed van Spanje
Der Vadren regt - der Vadren wetten schond;
Herinner u dien *Willem van Oranje*,
Wiens kostlijk bloed geheiligd heeft uw' grond;
Herinner u, hoe 't steigren der gevaren
Der Vadren moed staâg meer ontvlammen deed;
Hoe Neêrlands God, te land en op de baren,
Voor Neêrland waakte en voor zijn Vrijheid streed.

Herinner u, hoe half Euroop' verbonden,
In later eeuw, uw Vaderland besprong;
Hoe Lodewijk uw vesten heeft geschonden,
En met zijn heir in 't hart van Neêrland drong;
Herinner u, hoe tweedragt, allerwegen,
Tot 's Lands verderf haar pijlen had gewet;
Herinner u dien nood zoo hoog gestegen,
En denk, hoe God uw Vadren heeft gered.

Herinner u, hoe 't schuim van Frankrijks slaven,
Nog in deze eeuw, heeft Nederland verpest,
En hoe, schoon wij en kroost en schatten gaven,
Noch dorst naar goud, noch bloeddorst werd gelescht;
Herinner u *de Celles* gruwelstukken;
Denk aan *Stassart*, toen steun der dwinglandij;
Hoe diep gij zonkt, hoe wreed ge u zaagt verdrukken. -
Der Vadren God was u ook toen nabij.

Herinner u die groote trouw des Heeren:
En stijgt ook nu nog de algemeene nood -
Denk steeds er aan: *Wie Orde en Wet verweren*,
Die tellen God als hunnen bondgenoot.
Herinner u, o kroost der Nederlanders!
Der Vadren lot, hun redding uit gevaar;
Schaar u vereend om Nassau's zegestanders,
En strijd met moed voor haarstede en altaar.

Krijgslied van Amstels schutterij, bij haar vertrek.

[Door H.H. Klyn]

Wijze: *Tegen de zorgen in dit leven.* (Uit het Matroosje.)

Op, te wapen! op, te wapen!
Op! beschermt het Vaderland!
Op, gij mannen! op, gij knapen!
Doet den heilgen eed gestand!
Voorwaarts! voorwaarts! - langs de velden
Klinkt de raauwe kreet van moord!
't Oproer brult, snelt aan, o helden!
Vorst en Vaderland! zij 't woord!

Ons ook, aan dees' dierbre boorden,
Ons, aan d'Amstel opgevoed,
Schokt de galm dier heilge woorden,
En reeds kookt ons Neêrlandsch bloed!
Ja ook wij, wij Amstellaren,
Dagen in den naam van God!
Wat zijn nooden, wat gevaren,
Bij 't ons nadrend dreigend lot!

Ouders! Broeders! Zusters! Vrinden!
Ziet! - wij trekken rustig voort!
Orde en Wet zal ons verbinden,
Vorst en Vaderland! is 't woord!
Ja, wij zullen rustig strijden:
De Almagt helpt; - maar wat ook keer',
Gij, gij ziet ons, na 't bevrijden,
Nooit, - of als verwinnaars weêr!

Dreunt, kartouwen! klinkt, trompetten!
Neêrlands heldenvlag! waai uit!
Niets kan onze trouw verzetten,
Niets dat onze geestdrift stuit!
Hoort! - zij dreunen! hoort! - zij klinken!
Ziet! - daar zwiert de heldenvaan!
Broeders! doet uw waapnen blinken!
En gij - heilge togt! - vang aan!

1 November, 1830.

De Brusselsche modes.

[Door M^r^. C.P.E. Robidé van der Aa]

Wijze: *Wer niemals hat ein Rausch gehabt.*

Zie, hoe elkeen met wuften zin
Naar vreemde snorren tracht;
Uit overdreven modemin,
Wat Holland geeft, veracht,
En zich vergaapt aan valschen schijn,
Daar alles moet uit Brussel zijn.

Wat Brussel in haar muren heeft,
Kleedt slechts een meisje goed;
Den schoen, die 't kleine voetje omgeeft,
Haar' kakelbonten hoed,
Haar' muts, haar' toer, haar verdren tooi
Vindt zij alleen in Brussel mooi.

Het vrouwtje, pas in d'echt getreên,
Zoo zij den *ton* verstaat,
Trekt naar 't galante Brussel heen,
Dat niets te wenschen laat;
En rigt geheel haar huisgezin
Naar 't modeblad van Brussel in.

Uit Brussel wordt zij gemeubleerd
   Voor een' modieken prijs;
En haar *boudoir* is gestoffeerd
   Door 't Belgische Parijs;
Uit Brussel komt, geheel van kant,
Zoo 't noodig wordt, haar luijermand.

Mijnheer, als hij den smaak bemint,
   Trekt ook naar Brussel heen;
Alwaar hij rok en laarzen vindt,
   Geschikt om hem te kleên;
Ja 't keurslijf, dat zijn leên omvat,
Dat levert hem de muiterstad.

Elk, die zijn goed uit Brussel kreeg,
   Is billijk desperaat:
De magazijnen stal men leeg,
   Versperd zijn poort en straat:
Ach, welk een ramp! hij moet voortaan
Ter markt in 't oude Neêrland gaan.

Doch, modepoppen! weet gij, wat
   Nog 't volgen mooglijk maakt?
Naar 't allerlaatste modeblad,
   Loopt men te Brussel naakt:
Verandert dus ook uw kleedij:
Wordt *Sans-culottes*, zoo als zij!

Lied voor uittrekkende schutters.

[Door T.J. Kerkhoven]

Wijze: *God save the King.*

Op, makkers! niet versaagd!
Nu Eer en Vorst het vraagt,
  Den kamp gewaagd!
Niets dat onze aandrift stuit;
Wij trekken moedig uit,
En grijpen 't zwaard in hand
  Voor 't Vaderland.

Hier voegt geen tranenvloed,
Hoe ons ook de afscheidsgroet
  Treffe in 't gemoed.
Wij voelen ons gemis;
Al wat ons dierbaar is
Aan deze zij van 't graf....
  Wij staan het af.

Grijnst ons 't gevaar ook aan,
Wij willen 't wederstaan
  En tegengaan.
Op dan! met moed vervuld,
En geen gespuis geduld,
Dat Land en Vorst verried!
  Wij vreezen 't niet.

Voor Orde en Wet ontzag!
Maar zien wij de oproervlag,
  Zij scheure als rag.
Stroom' dan ook 't heldenbloed,

Ons wordt het sterven zoet,
Want ons is 't loon bereid
In de eeuwigheid.

't Regt is aan onze zij;
God staat nooit muiterij
Of meineed bij.
Op dan, ten strijd'! vooruit!
't Is God, die 't onregt stuit,
En die, hoe bang 't ook staat,
Ons nooit verlaat.

Dat niets ons siddring baar'!
Maar sluiten we in 't gevaar
Ons aan elkaâr!
Dit maakt ons d'onspoed ligt.
't Oog op 's Lands Leeuw gerigt:
Hij klemt, hoe ook verrast,
Zijn pijlen vast.

Dit prenten wij ons in,
En voegen Godsdienstmin
Bij Heldenzin.
Niets dat ons schrik verwekt,
Door zulk een schild bedekt;
Hoe 't moordend lood ook gonz'...,
De zege is ons.

Op, makkers! niet versaagd!
Nu Eer en Vorst het vraagt,
Den kamp gewaagd!
Niets dat onze aandrift stuit;
Wij trekken moedig uit,
En grijpen 't zwaard in hand
Voor 't Vaderland.